

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VI me, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

filios. scz ioathan ioachi sedechia et hiesuz. post cuius mortem
ioathan regnavit. quem p⁹ tres menses pharao amovit dⁱ g
no. et fratre eius ioachi frem fecit ex quo natus est iechomias.
non igit iolias genuit iechomia. sⁱ ioachi. unde natus est iechomias.
Ad quod rndet Cri. q⁹ ioachi sublatu est de nūero rēgū
q⁹ p⁹ls eum non asstuent. Aliter soluit Hiero. cui concordat
Ambro. d. duos fuisse iechomias vnū filiū iolie: qui et ioachiz
dicit alter iechomias fuit filius istius. et dictus est et ipse ioachi
et dⁱa vtriusq⁹ nois est. quia p⁹mus debet scribi p⁹ R. V. et m. al
ter p⁹ chy. et n. unde prim⁹ did⁹ est ioahim. alter vero ioachyn
iste primus ioahym domini resurrectio interpretatur. et xps dicit
ego sum resurrectio et vita: in transmigratioe babilonis: sⁱ idō
q⁹ ad hoc nati erant: vt culpis suis et alioz exigentibus dūc
rentur captiui. vel quia tunc agebat de eoz transmigratioe p⁹
posito caldeo. et attende q⁹ hic intermitit quem genuit iste
ioahym siue iechomias. genuit em aliū ioachim. qui et ipse di
ctus est iechomias. et successit sibi in regnum. et ipse est qui p⁹
nitur in principio quatuordene. quod forte idō p⁹termisum est:
q⁹ in angustia et hūitate genitus est etc.

Tercia pars

S

Etia cum dicit. et p⁹ transmigratioe. ponunt ge
nerationes pontificum tercie quatuordene. prima est
et p⁹ transmigratioem babilonis: triplex aut fuit
transmigratio. vna tpe secundi iechonie. 3° mense
regni sui. cū esset. 18. annoz: pro quo translato regnavit patru
us eius sedechias. cuius regni. 11. anno vltima transmigraō fa
cta est p⁹ primaz itaq⁹ transmigratioe vna generatione tacita. s.
secundi iechonie. poitur scda generatio tercie tessere decades. isti
us secundi iechonie generatio p⁹inet ad tercia quatuordena. et ē
principium eius: iechomias: scds genitus a primo. iste iechomias
interpretatur p⁹parans et xps dicit. vado pare vobis locum:
genuit salatiel: qui interpretat^r peticio mea deus. et xps dicit:
Jo. 17. p⁹ sⁱe sua eos quos dedisti mihi. seq⁹tur. 3. gnatio: sola
tiel at genuit zorobabel: qui m⁹gr c⁹fusionis interpretat^r. et de tri
sto dⁱr. m⁹gr v⁹ cū publicis et p⁹cc⁹ib⁹ m⁹ducatur de isto zoroba
bel quatuor legunt. primo q⁹ in eo cepit miseru regale et sacer
do tae genus. xps at fuit rex et sacerdos. Item ipse p⁹tulit veritatē
eo rā dano de c⁹is rebus et xps dixit Pylato Jo. 18. ego i hoc
veni et ad hoc natus sum: vt testimoniū phibeā veritati J⁹ sub
ipso rediit captiuitas de babilone. xps dⁱr in p⁹sa. predicare cap
tuis remissionē misit me. J⁹ ipse cepit reedificari templū dⁱm.

xps redificauit ecclesiam. Sed dubium ē: qz pmo pat.
 3. iste zorobabel non dī fuisse filius salatiel. sed dī qd eū genuit.
 phadaia filius iechonie. et soluit glo. duplici. qz forte phada
 ia ipse est qui et salatiel. aut si nō ē idem forte habuēf filios e
 iusdē nomins. sequit. 4. gñatio: zorobabel aut genuit abiud:
 ab isto abiud demēps nulla inuenitur generationis historia h
 euangelista hec dicit. vel reuelante spū sancto. vel Joseph spōso
 virginis tradente libros sue gñationis. Et si instar. quia in pa
 raliipomenō exequit gñationē zorobabel Dicend q nō ē iste
 zorobabel filius salatiel. sed est zorobabel filius Phaida fratris
 ipsius salatiel vt dictū est. Abiud: mēpretat pī me9. et xps dī
 ego et pī vnū sumus. sequit quinta gñatō: Abiud at genuit
 Elyachim: qui deus resuscitans interpretatur. et xps dicit ego
 resuscitabo eum in nouissimo die. sequit. 6. gñatō: Elyachi aut
 genuit Azor: qui adiutus interpretat. et xpus dicit. qui me misit
 meū est. seqtur. 7. generatō. Azor at genuit Sadoch: qui iust9
 interpretatur. xps aut iustus. traditus est p multis. 8. gñatio:
 Sadoch at genuit Achim: qui frater meus interpretat. et de cri
 sto dicit. caro ei et ff nī ē. sequit. 9. generatio: Achim at genu
 it Eliud: qui deus meus iēpretat et de xpo dicit Thomas do
 minus meus et deus meus. sequit. 10. gñatio: Eliud aut genu
 it Eleazar: qui interpretat deus me9 adiutor. et de xpo dī ps.
 deus meus adiutor meus. seqtur. 11. gñatio: Eleazar aut ge
 nuit Mathan: qui donatus vel donans iēpretat. xps aut dedit
 dona hominibus. et ipse datus est nobis. sequit. 12. gñatio. ma
 than aut genuit Iacob: qui interpretatur supplantator. et xpus
 dicit. ecce dedi vobis ptātem calcandi serpentes. V Sequ
 tur. 13. generatio: Iacob aut genuit Ioseph: qui apponens m
 terpretatur. quod xps dūemī dīcēti. ego remitt vītā habeant.
 et habundantius habeant. Videtur aut Lucas. repugnare ei
 quod hic dicit. dicit em ioseph fuisse filium Hely. hely vero fili
 um mathat et tandē hanc genealogiā deducit nō i Salomonē
 h in Nathan. altēz filium dauid. Et dicendū q vtqz vez est
 nam ioseph duos habuit patres. vnum carnalem scilicet iacob
 altēz legalem. de quo dicit Lucas. scz ely. et primo mō genea
 logia ipsius deducitur in salomēz. a liomodo deducit em Mathā
 naz vt tradit historia ecclesiastica. Mathā carnalis au9 ioseph
 fuit. qui a salomone descendit. habuit vxorē nomine estā ex q
 genuit filium iacob. mortuo vero mathan. mathat qui descen
 dit a mathā. estā viduā vxorē mathā accepit. ex q genuit filiu

Sermo

hly. fuerant igitur iacob et hly fratres vñm. ely vñ. accepit vx-
orem. quo sine liberis mortuo frater eius iacob volens suscitā-
re nomē defuncti fr̄is. vxorē eius accepit. ex qua genuit ioseph. q̄
ex lege erat filius ely defuncti. sed s̄m carnē erat filius iacob. p̄
mā generationē Lucas prosequit. alteraz vero Math̄9: virum
marie: hec est quinta mulier nominata in presenti euāgelio ex
hoc q̄ virgo fuit vxor ioseph. datur intelligi q̄ de tribu iuda
et de domo dauid fuerit. q̄ ex lege fiebat coniugiu eiusdē tñb9
et familie: de qua: sc̄z v̄gine nō dicit de quo: natus est ih̄sus:
hec est. 14. generatio ab omnib9 aliis differēs. q̄ oēs alie ex vi-
ro fuerunt. a muliere. hec sola ex muliere sola virtute sp̄s sancti
qui vocatur x̄ps: merito x̄ps ē qui a talib9 venit progenitorib9
vñdionem p̄phetale p̄me q̄ tu ordene h̄uit. habuit a regale s̄c̄de
habuit a pontificali t̄cie. vñ merito x̄ps est. p̄pter quod et q̄r
tā vñdionem habuit. q̄ vñdiones nō visibiles fuerunt s̄ inui-
biles. q̄ vnxit eum deus sp̄s sancto Ad. 10. vt daret sibi pleni-
tudo p̄phetie. Luc. 17. propheta magnus surrexit in nobis. Itēz ple-
nitudo regie p̄tatis. Luc. 1. regni eius non erit finis. Itēz ple-
nitudo pontificalis dignitatis. ps. tu es sacerdos in eternū q̄ vñ-
diones si plenitudinē habuerant nō est m̄z. q̄ datus ē a spi-
ritus nō ad mensurā Jo. 1. Rogem9 ē.

Dominica decimatercia post penthecost. Prima pars sermonis sexagesimi quinti.

Qm̄ iret ih̄sus in iherl̄m transibat p̄ mediā Sa-
mariam et Galileam et cūz ingrederet quoddā
castellū occurrerunt ei decēz vñ leprosi ē. Luc.
12. vulgarit̄ dicit de 10. vir vn9 reperit qui sit
grat9 bñficio. quod a p̄aret i p̄nti euāgelio:
q̄ ex 10. leprosis m̄datis vnus solus reddidit gracias deo. p̄mo
igitur p̄mit affectuosa deprecatio. 2. p̄tionis assecutio. ibi. q̄s
vt vidit. 3. accepti beneficii rara recognitio. ibi. vnus at̄ ex illis
Circa p̄mū tria facit. p̄mittit em̄ x̄pi p̄gressum: cū iret ih̄sus i
iherl̄m. istud fuit iter q̄ iherl̄m iuit. vt pateret. Luc. 9. cū cōple-
rentur dies assumptionis ei9. ipse faciē suā firmavit: vt iret i ie-
rusalē: transibat p̄ mediā samariā: que erat p̄uincia gentium:
Tytus. q̄ erat m̄qt discordia inter iudeos et samaritanos. ipse
p̄ vtrosq̄ tñsit: vt eos t̄p mediator pacificet. vñ subdit a gal-
ileā: q̄ p̄tinebat ad p̄p̄m iudaycū. Nō q̄ x̄ps vadēs ad passiōez
cū tñsit p̄ gentes et iudeos dat intelligere q̄ fr̄is sue passiōis i
oēs p̄p̄os eāt tñsitur datq̄ fides nois ei9 p̄ mortē a iudōs a gē